

Lieta C-64/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 6. februāris

Iesniedzējtiesa:

An Ard-Chúirt (Augstā tiesa (Īrija))

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 20. janvāris

Prasītājs:

UH

Atbildētāji:

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne

AN ARD-CHÚIRT

(AUGSTĀ TIESA)

PĀRBAUDE TIESĀ

[Valsts tiesas atsauces numurs] [...] [TIESVEDĪBĀ] STARP

UH

PRASĪTĀJS

-un-

AN tAIRE TALMHAÍOCHTA, BIA AGUS MARA, ÉIRE AGUS AN tARD-AIGHNE (ĪRIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS, PĀRTIKAS UN JŪRLIETU MINISTRU UN ĢENERĀLPROKURORU)

ATBILDĒTĀJI

LŪGUMS SNIEGT PREJUDICIĀLU NOLĒMUMU ATBILSTOŠI

LESD 267. PANTAM

Īrijas Augstās tiesas lēmums, kas pieņemts 2020. gada 20. janvārī, par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam.

Šī tiesa lūdz Tiesai piemērot paātrinātu tiesvedību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Reglamenta 105. pantam, ņemot vērā, ka šis jautājums drīz vairs nebūs aktuāls, jo Direktīvas 2001/82 normas, kuras attiecas uz šo gadījumu, tiks aizstātas ar Regulu (ES) 2019/6, ko sāks piemērot no 2022. gada 28. janvāra. **[oriģ. 2. lpp.]**
[oriģ. 3. lpp.]

[Tiesas un valsts tiesas adrese, lietas dalībnieku un viņu pārstāvju vārdi] [..]

[..] **[oriģ. 4. lpp.]**

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesai ir rīcības brīvība atteikties apmierināt prasījumu, lai arī tā ir atzinusi, ka valsts tiesību aktos nav transponēts kāds konkrēts Savienības direktīvas aspekts, un, ja tiesai ir šāda rīcības brīvība, kādi apstākļi būtu jāņem vērā attiecībā uz šo rīcības brīvību un vai valsts tiesa var ņemt vērā tos pašus apstākļus, kurus tā ņemtu vērā, ja tiktu izskatīts valsts tiesību akta pārkāpums?
- 2) Vai tiktu pārkāpts Savienības tiesību aktu tiešas iedarbības princips, ja valsts tiesa šajā gadījumā atteiktos apmierināt prasījumu uz tā pamata, ka ir stājies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) (kuras piemērošana ir atlikta līdz 2022. gada 28. janvārim) 7. pants, lai arī valsts tiesa ir atzinusi, ka valsts tiesību aktos nav transponēts Direktīvas 2001/82/EK 61. panta 1. punktā, 58. panta 4. punktā un 59. panta 3. punktā noteiktais pienākums informāciju uz veterināro zāļu iepakojuma un etiķetēm norādīt dalībvalsts oficiālajās valodās, proti, Īrijā īru un angļu valodā?

[oriģ. 5. lpp.]

Fakti

- 1 Prasītājs dzīvo Golvejas *Gaeltacht* (gēlu valodas reģions), un īru valoda ir viņa dzimtā valoda. Viņš runā īru valodā gan mājās, gan darbā. Visu oficiālo saziņu viņš veic īru valodā, ciktāl šim nolūkam ir pieejami resursi. Viņam ir suns un attiecīgi ir vajadzīgas veterinārās zāles. Prasītājs ir iesniedzis sūdzību, ka veterinārajām zālēm pievienotā informācija ir tikai angļu valodā, nevis abās oficiālajās valsts valodās, proti, īru un angļu valodā. Viņš uzskata, ka ar

dalībvalsts tiesību aktiem, proti normatīvajiem aktiem SI 144/2007 un SI 786/2007, esot pieļauts Direktīvas 2001/82/EK pārkāpums.

- 2 Pēc lietas dalībnieku sarakstes prasītājs 2016. gada 14. novembrī Īrijas Augstajā tiesā iesniedza pieteikumu, lūgdams ierosināt tiesvedību saistībā ar to, ka ministrs nav pareizi transponējis direktīvu attiecībā uz tajā minētajām valodas lietojuma prasībām. Šis lūgums tika apmierināts, un lieta tika izskatīta Īrijas Augstajā tiesā 2018. gada 24. un 25. jūlijā.
- 3 Saistībā ar apgalvojumu, ka ministrs un valsts nav pareizi transponējuši iepriekš minēto direktīvu, prasītājs izvirzīja šādus prasījumus:
 1. *Atzīt, ka ar pirmā atbildētāja izdotajiem European Communities (Animal Remedies) Regulations 2007–2014 [2007.–2014. gada Eiropas Kopienu noteikumiem (par veterinārajām zālēm)] nav pareizi vai nav vispār transponēta Direktīvas 2001/82/EK (ar grozījumiem) (turpmāk tekstā – “direktīva”) V sadaļa, konkrētāk, tās 58.–61. pants.*
 2. *Atzīt, ka ar Īrijas tiesību aktiem ir jānodrošina, lai direktīvas V sadaļas 58.–61. pantā minētā attiecīgā informācija valsts tirgū laistu veterināro zāļu lietošanas pamācībās un uz iepakojuma būtu abās oficiālajās valsts valodās, proti, īru un angļu valodā.*

[oriģ. 6. lpp.]

3. *Atzīt, ka pirmajam, otrajam un trešajam atbildētājam ir jāgroza valsts tiesību akti, lai atspoguļotu direktīvas V sadaļas 58.–61. pantu, konkrēti, tiem ir jānodrošina, lai valsts tiesību aktos būtu noteikts, ka direktīvas V sadaļas 58.–61. pantā minētajai attiecīgajai informācijai valsts tirgū laistu veterināro zāļu lietošanas pamācībās un uz iepakojuma ir jābūt abās oficiālajās valsts valodās, proti, īru un angļu valodā, un ka informācija abās valodās ir jānorāda ar vienāda izmēra burtiem, dodot skaidru prioritāti versijai īru valodā, jo tā ir pirmā oficiālā valsts valoda.*

Direktīva 2001/82/EK

- 4 Direktīvas (ar grozījumiem) 61. panta 1. punktā, ciktāl tas attiecas uz šo gadījumu, ir noteikts šādi (pagaidām nav oficiālas versijas īru valodā):

“Lietošanas pamācības iekļaušana visu veterināro zāļu iepakojumos ir obligāta, ja vien visu saskaņā ar šo pantu prasīto informāciju nevar norādīt uz tiešā iepakojuma un ārējā iesaiņojuma. Dalībvalstis veic visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka lietošanas pamācība attiecas vienīgi uz tām veterinārajām zālēm, kam tā pievienota. Lietošanas pamācībā izmanto terminus, kas ir saprotami plašai sabiedrībai, un tā ir tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kurā attiecīgās zāles laiž tirgū”.

(Izcēlums pievienots)

Informācija, kas jānorāda lietošanas pamācībā, ir minēta 61. panta 2. punkta a) līdz i) apakšpunktā.

- 5 Direktīvas [V sadaļas] *Etiķete un pavadlapiņa* 58. panta 4. punktā ir paredzēts:

[oriģ. 7. lpp.]

“Ziņas, kas minētas 1. punkta f) līdz l) apakšpunktā, uz zāļu ārējā iesaiņojuma un trauka ir tās valsts valodā vai valodās, kurā šīs zāles laiž tirgū”.

Iepriekš minētā 1. punkta f) līdz l) apakšpunktā norādītā informācija attiecas uz lietošanas pamācību patērētājiem, t.i., dzīvnieku īpašniekiem, tādiem kā prasītājs šajā lietā.

- 6 Saskaņā ar 59. panta 3. punktu:

“[Ziņas, kas minētas], 1. punkta trešajā un sestajā ievilkumā [lietošanas veids un frāze “Lietošanai vienīgi dzīvniekiem”], uz zāļu ārējā iesaiņojuma un trauka ir tās valsts valodā vai valodās, kurā šīs zāles laiž tirgū”.

Apstrīdētā transponēšana valsts tiesību aktos

- 7 Ir pieņemti daudzi direktīvas transponēšanas akti, bet transponēšana attiecībā uz šīs sūdzības priekšmetu – valodu lietojumu uz iepakojuma, ir veikta ar normatīvajiem aktiem Nr. 144/2007 un Nr. 786/2007. Uz iepakojuma norādāmā informācija saskaņā ar normatīvajiem aktiem Nr. 144/2007 un Nr. 786/2007 var būt īru vai angļu valodā, kas prasītāja ieskatā ir nepareizi.

Prasītāja argumenti saistībā ar direktīvu un normatīvajiem aktiem

- 8 Prasītājs apgalvoja, ka ar iepriekš minētajiem normatīvajiem aktiem Direktīva 2001/82/EK neesot pareizi transponēta, jo tajos ir noteikts, ka prasītā informācija ir norādāma īru vai angļu valodā, nevis abās valodās.

[oriģ. 8. lpp.]

- 9 Prasītājs iesniedza arī apsvērumus par tiesībām celt prasību, atbildēdams uz valsts apgalvojumu, ka viņam neesot šādu tiesību. Šajā ziņā viņš apgalvoja, ka direktīvas daļai, kas nav transponēta, esot tieša iedarbība, jo attiecīgās saistošās normas ir skaidras, precīzas un beznosacījuma – *Van Gend en Loos* (lieta 26/62) [EU:C:1963:1], *Van Duyn/Home Office* (lieta 41/74) [EU:C:1974:133], *Tullio Ratti* (lieta 148/78) [EU:C:1979:110] – un atsaucās uz Savienības oficiālo valodu un to lietotāju vienlīdzības principu atbilstoši Savienības tiesību aktiem, proti,

Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 22. pantu.

Atbildētāju argumenti valsts tiesā par sekām, kas izrietētu no lēmuma apmierināt prasītāja izvirzītos prasījumus

- 10 Atbildētāji apgalvoja, ka prasītājam neesot tiesību celt prasību. Viņi arī norādīja, ka tiesai šis jautājums būtu jāizskata daudz plašākā kontekstā, jo tam varot būt nopietna ietekme uz visu lauksaimniecības nozari, ekonomiku kopumā un galu galā uz cilvēku un dzīvnieku veselību. Viņi apgalvoja, ka tiesai būtu jāizvērtē, vai būtu pamatoti apmierināt prasījumus, ņemot vērā, cik svarīgi ir nodrošināt, lai valstī arī turpmāk būtu pieejams gan atbilstošs veterināro zāļu klāsts, gan piegādes.
- 11 Atbildētāji apgalvoja, ka ir jāveicina un jāattīsta ārkārtīgi svarīgā lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozare un lauksaimniecības uzņēmējdarbības nozare, kas ir būtiski ienākumu avoti. Simtiem tūkstošu cilvēku un viņu ģimeņu iztikas līdzekļi esot atkarīgi no šīm nozarēm. Dzīvnieku veselība esot ļoti svarīgs šo nozaru izdzīvošanas priekšnosacījums. Lauksaimniekiem, lopkopjiem un veterinārārstiem esot jābūt pieejamam pēc iespējas plašākam veterināro zāļu klāstam, kurā ietilpst saskaņā ar attiecīgiem Eiropas standartiem ražotas un izplatītas zāles. Šajā ziņā Īrija **[oriģ. 9. lpp.]** kā valsts paļaujoties uz regulārām veterināro zāļu piegādēm, ko nodrošina lielākie veterinārmedicīniskie uzņēmumi, lai gan to skatījumā Īrija ir maznozīmīgs tirgus. Ja šiem lielajiem piegādātājiem lietošanas pamācībā un uz iepakojuma būšot jānorāda informācija gan īru, gan angļu valodā, esot ļoti iespējams, ka daudzi no tiem pamestu Īrijas tirgu.
- 12 Atbildētāji norādīja, ka iepakojuma un marķēšana veidojot lielāko daļu no administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar veterināro zāļu laišanu valstu tirgos. To apliecinot plašs ietekmes novērtējums, ko pirms vairākiem gadiem ir veikusi Eiropas Komisija. Šajā ietekmes novērtējumā esot konstatēts, ka iepakojuma un marķēšanas izmaksas veido 34 % no administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar zāļu laišanu daudznacionālos tirgos. Salīdzinājumam, piemēram, tikai 17 % no izmaksām esot saistītas ar tirdzniecības atļauju pieteikumiem un 13 % – ar tirdzniecības atļauju atjaunošanu.
- 13 Tādas nelielas valstis kā Īrija nedrīkstot nonākt neizdevīgā stāvoklī salīdzinājumā ar monolingvālām valstīm un citiem lieliem tirgiem tikai tādēļ, ka ir jāizpilda prasība tikai vienā tirgū izmantojamās veterināro zāļu lietošanas pamācībās, uz iepakojuma un etiķetēm norādīt informāciju vairāk nekā vienā valodā. Esot lieki piebilst, ka īru valodā sagatavotus materiālus nevar izmantot nevienā citā valstī. Savukārt iepriekš minētajā ietekmes novērtējumā esot minēts, ka ar daudzvalodu iepakojuma un lietošanas pamācību nodrošināšanu saistīto izmaksu un sloga dēļ uzņēmumi var nolemt nepiedāvāt savus izstrādājumus dažu valstu tirgos. Tāpēc pastāvēt reāls risks, ka pienākums nodrošināt šādus materiālus īru valodā varētu ievērojami un, iespējams, pat ļoti ievērojami samazināt Īrijā pieejamo veterināro

zāļu klāstu. Tam varot būt graužoša ietekme uz lauksaimniecības nozari un citām nozarēm, piemēram, uz zirgkopības nozari Īrijā un ekonomiku kopumā.

[oriģ. 10. lpp.]

Valsts tiesas nolēmums par Direktīvas 2001/82/EK varbūtējo nepareizo transponēšanu

- 14 2019. gada 26. jūlijā valsts tiesa nosprieda, ka prasītājam ir tiesības celt prasību, jo attiecīgās saistošās normas ir skaidras, precīzas un beznosacījuma, tāpēc prasītājs var atsaukties uz direktīvu, vēršoties pret atbildētājiem [...]. Tiesa arī nosprieda, ka Īrija nav pareizi transponējusi direktīvu valsts tiesību aktos attiecībā uz valodu lietojuma prasībām. 2019. gada 26. jūlijā Augstā tiesa atzina, ka ar valsts tiesību aktiem (SI 144/2007 un SI 786/2007) tiek pārkāptas direktīvas normas, jo attiecīgo informāciju uz iepakojuma nav prasīts norādīt abās Īrijas oficiālajās valodās, proti, īru un angļu valodā, bet gan ir atļauts norādīt tikai angļu valodā.
- 15 Tomēr valsts tiesa arī norādīja, ka pēc šīs prasības izskatīšanas valsts tiesā Eiropas Parlaments un Padome ir pieņēmuši Regulu (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK. Jaunās regulas 160. pantā (“Stāšanās spēkā un piemērošana”) ir noteikts, ka šo regulu nepiemēro līdz 2022. gada 28. janvārim. Valsts tiesa norādīja, ka jaunajā regulā ir paredzēti jauni noteikumi par valodu lietojumu un ka pēc tās stāšanās spēkā informāciju uz iepakojuma būs pieļaujams sniegt tikai angļu valodā. Jaunās regulas 7. pantā ir noteikts šādi:

Valodas

“1. *Ja vien dalībvalsts nenosaka citādi, zāļu apraksts, informācija marķējumā un lietošanas instrukcija tiek sagatavota tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, kurā veterinārās zāles ir darītas pieejamas tirgū.*

2. *Veterinārās zāles var marķēt vairākās valodās.”*

[Izcēlums pievienots]

[oriģ. 11. lpp.]

- 16 Līdz ar to tiesa uzdeva jautājumu, vai būtu lietderīgi prasījumus apmierināt, ņemot vērā gaidāmās izmaiņas, un, ja tas tiktu atzīts par nelietderīgu, vai valsts tiesa var nolemt neapmierināt prasījumus situācijā, kad Īrija ir pārkāpusi Savienības tiesību aktus. Valsts tiesa lūdza, lai lietas dalībnieki sniedz tiesai rakstveida apsvērumus un mutvārdu paskaidrojumus, atbildot uz jautājumu, vai valsts tiesai ir vai nav rīcības brīvība apmierināt vai noraidīt prasījumus pārbaudes tiesā tiesvedībā, ja šī tiesa ir konstatējusi, ka nav īstenota kāda direktīva; gadījumā, ja tai ir šāda rīcības brīvība, kādi apstākļi būtu jāņem vērā attiecībā uz šo rīcības brīvību un vai valsts

tiesai ir tiesības ņemt vērā tos pašus apstākļus, kurus tā ņemtu vērā, ja tiktu izskatīts valsts tiesību akta pārkāpums.

- 17 Tiesas sēde par šo jautājumu notika 2019. gada 16. oktobrī, un valsts tiesa vēlējās saņemt papildu argumentus par to, vai būtu jālūdz, lai Eiropas Savienības Tiesa sniedz prejudiciālu nolēmumu par šo jautājumu.

Argumenti valsts tiesā par rīcības brīvību atteikties apmierināt prasījumus

Prasītāja argumenti par rīcības brīvību atteikties apmierināt prasījumus

- 18 Prasītājs apgalvo, ka ir piemērojams tiesību princips, saskaņā ar kuru Savienības tiesībām ir augstāks spēks nekā dalībvalstu tiesībām, un ka kolīziju gadījumā priekšroka tiek dota Savienības tiesību aktiem (lieta 6/64 *Costa/ENEL* [EU:C:1964:66]). Prasītājs apgalvo, ka pašlaik Savienības tiesību aktā ir paredzēts, ka informācijai uz attiecīgo veterināro zāļu iepakojuma ir jābūt gan īru, gan angļu valodā un ka prasītājam ir tiesības no šā brīža līdz 2022. gada 27. janvārim atsaukties uz minēto tiesību aktu un izmantot no tā izrietošās tiesības. Prasītājs apgalvo, ka **[oriģ. 12. lpp.]** Īrijā neviens (tostarp tiesas) nevar viņam liegt šīs tiesības.
- 19 Attiecībā uz Līgumu burtu un garu, uz ko Tiesa ir atsaukusies iepriekš minētajā spriedumā *Costa*, prasītājs apgalvo, ka tiesai būtu jāņem vērā Līgumu noteikumi par valodu tiesībām un vienlīdzību (Līguma par Eiropas Savienību 3. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 22. pants). Saistībā ar Savienības tiesību pārkāpumu prasītājs atsaucas uz spriedumu *Simmenthal* (lieta 106/77 [EU:C:1978:49]) un prasību nepiemērot nevienu valsts tiesību normu vai praksi, ja tā ir pretrunā Savienības tiesībām (21.–23. punkts).
- 20 Prasītājs norāda, ka gadījumā, ja personai ir liegtas tiesības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, ir jābūt pieejamai efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā (lieta C-249/88 *Komisija/Beļģija* [EU:C:1991:121], Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants).
- 21 Prasītājs atsaucas uz tiesas iedarbības principu (lieta 26/62 *Van Gend en Loos* [EU:C:1963:1] un lieta 6/64 *Costa/ENEL* [EU:C:1964:66]) un norāda, ka valsts tiesas nedrīkst piemērot nevienu valsts tiesību normu vai praksi, ja tā traucē vai kavē tiesību īstenošanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem (*Simmenthal*, 17., 18., 21.–23. un 26. punkts, *R (Factortame Ltd)/Secretary of State for Transport* [1990], C-213/89, [EU:C:1990:257], 20. punkts).
- 22 Prasītājs apgalvo, ka tas būtu pretrunā Savienības tiesību tiesas iedarbības un pārkāpuma principiem, ja viņam valsts tiesā tiktu liegta efektīva tiesību aizsardzība un efektīvi tiesību aizsardzības līdzekļi, pat ja tie tiktu piemēroti īslaicīgi.

[oriģ. 13. lpp.]

- 23 Prasītājs apgalvo, ka viņam ir tiesības izmantot pašreizējā režīma priekšrocības tik ilgi, kamēr tas ir spēkā, un ka tiesa nevarot pierādīt, ka saistošam tiesas rīkojumam nebūtu praktiskas ietekmes, pat ņemot vērā ar iepakojuma pārveidošanu saistīto kavējumu.
- 24 Prasītājs apgalvo, ka viņam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (Hartas 47. pants) saskaņā ar tiesiskuma un Savienības tiesību tiesas iedarbības un pārākuma principiem un tiesības uz atbilstošiem tiesību aizsardzības līdzekļiem *ex debito justitiae*.
- 25 Turklāt prasītājs apgalvo, ka citos gadījumos, kad pārbaude tiesā tiek veikta saskaņā ar Īrijas tiesībām, pastāvot rīcības brīvība piemērot vai atteikties piemērot tiesību aizsardzības līdzekļus, bet Savienības tiesības šādu rīcības brīvību nepieļauj, ņemot vērā attiecīgā Savienības tiesību akta tiešo iedarbību, prasību valsts tiesai Savienības tiesību pārākuma dēļ dot priekšroku Savienības tiesību aktam un to piemērot, nodrošinot prasītājam efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (atbilstoši Hartas 47. pantam) un rīkojoties saskaņā ar tiesiskuma principu.

Atbildētāju argumenti par rīcības brīvību atteikties apmierināt prasījumus

- 26 Atbildētāji atzīst, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem prasītājam, kas pārbaudes tiesā procesā veiksmīgi apstrīd publiskas iestādes lēmumu, parasti ir tiesības uz to, lai viņa prasījumi tiktu apmierināti, bet apgalvo, ka šīs tiesības nav absolūtas un ka tiesa vienmēr var ņemt vērā visus apstākļus, kas varētu kavēt prasījumu apmierināšanu, un galu galā var atteikties to darīt.

[oriģ. 14. lpp.]

- 27 Īrijas tiesībās esot sen iedibināti pamati, saskaņā ar kuriem tiesas var nolemt īstenot šīs pilnvaras, bet pēc saviem ieskatiem var arī nolemt tās neīstenot. Minētie pamati ir dažādi, piemēram: 1) nepamatoti kavēta prasības celšana tiesā vai 2) citu, piemērotāku tiesību aizsardzības līdzekļu, piemēram, pārsūdzības, nepieprasīšana, vai gadījumi, kad 3) prasītājs nav bijis atklāts vai 4) prasītājs nav rīkojies labticīgi, vai 5) ir aizskartas trešo personu tiesības, un gadījumi, kad 6) prasījuma apmierināšana nebūtu lietderīga.
- 28 Atbildētāji norāda galvenos iemeslus, kāpēc, viņuprāt, būtu pamatoti atteikties apmierināt prasījumus, ja šo tiesvedību regulētu vienīgi Īrijas tiesību akti.
- 29 Pirmkārt, viņi apgalvo, ka šī lieta nav saistīta ar notiesājošu spriedumu krimināllietā vai citu lēmumu, kas kaitētu prasītājam un diskreditētu viņa reputāciju vai vārdu vai kas pārkāptu viņa personas pamattiesības. Viņi uzskata, ka līdz ar to šajā gadījumā neesot neviena no pamatiem, lai tradicionāli apmierinātu prasījumus *ex debito justitiae*.
- 30 Otrkārt, atbildētāji norāda, ka ir vispāratzīts, ka tiesa var atteikties piemērot tiesību aizsardzības līdzekļus, ja tie nebūtu lietderīgi vai nesniegtu praktisku labumu prasītājam. Ja šajā gadījumā prasījumi tiktu apmierināti, prasītājam būtu zināms

labums, bet noderības ziņā tas būtu ļoti ierobežots, jo ir stājies spēkā Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK un **[oriģ. 15. lpp.]** ar to tiek atcelta prasība, ka tekstam uz zāļu iepakojuma ir jābūt abās oficiālajās valodās.

- 31 Atbildētāji norāda, ka neapšaubāmi būtu vajadzīgs pārejas periods, lai visas ieinteresētās personas varētu sagatavoties prasībai, ka informācijai uz etiķetēm un iepakojuma ir jābūt abās oficiālajās valodās. Prasījumus esot jāatsakās apmierināt, ja ar to prasītājam netiktu sniegts nekāds vērā ņemams praktisks labumu (pat ja neliels labums no tiem būtu), it īpaši, ja šāds apmierinājums būtu saistīts ar reālu un ievērojamu risku, ka daudziem cilvēkiem vai plašai sabiedrībai varētu tikt nodarīts nopietns kaitējums.
- 32 Treškārt, šajā gadījumā pastāvot liela iespēja, ka prasījumu apmierināšana nopietni skartu trešās personas. No tiesai iesniegtajām ar zvērestu apliecinātajām rakstveida liecībām (*affidavit*) skaidri izrietot, ka gadījumā, ja tiktu ieviesta prasība, ka tekstam lietošanas pamācībās un uz zāļu iepakojuma ir jābūt iespējam abās oficiālajās valodās, un veterināro zāļu piegādātāji un izplatītāji šīs prasības dēļ nolemtu aiziet no Īrijas tirgus, tam būtu gan nopietna ietekme uz dzīvnieku veselību, gan ekonomiskas sekas, kas nodarītu kaitējumu daudziem cilvēkiem. Atbildētāji atsaucas uz Eiropas Komisijas lēmumu turpināt darbu pie jaunā regulējuma pēc plašas apspriešanās, kuras laikā Komisija esot konstatējusi, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt lielāku elastību attiecībā uz valodu lietojuma prasībām veterināro zāļu iepakojumā un marķēšanā. Komisijas pārskatā ir norādīts:

“Lielākais slogs ir saistīts ar iepakojumu un marķēšanu. Saskaņā ar prasībām tekstam uz iepakojuma un marķējuma ir jābūt visās tās valsts oficiālajās valodās, kurā zāles paredzēts laist tirgū”.

[oriģ. 16. lpp.]

- 33 Atbildētāji norāda, ka Regulā (ES) 2019/6 iekļautie jauninājumi skaidri apliecina, ka atbildētāji pamatoti pauž nopietnu satraukumu par centieniem panākt, lai informācija veterināro zāļu lietošanas pamācībās un uz iepakojuma būtu gan īru, gan angļu valodā.
- 34 Līdz ar to atbildētāji uzskata, ka šajā gadījumā ir pārliecinoši mīkstinoši faktori jeb apstākļi, kas jāņem vērā. Rīkojums, ar kuru tiktu noteikts, ka piegādātājiem ir jāpārtulko svarīgais tehniskais zāļu apraksts, aptverot ievērojamu ķīmisku vielu klāstu, un uz attiecīgā iepakojuma jānorāda informācija gan īru, gan angļu valodā, varētu motivēt piegādātājus pamest Īrijas tirgu, un neesot pārspīlēti teikt, ka tas radītu graužošanas ekonomiskas un sociālas sekas un graužoši ietekmētu dzīvnieku labturību. Šā acīmredzamā riska dēļ atbildētāji apgalvo, ka šajā gadījumā sabiedrības intereses un vajadzība nodrošināt, lai iedzīvotājiem Īrijā joprojām tiktu piegādāts pēc iespējas plašāks veterināro zāļu klāsts, daudzkārt pārsniedz visus argumentus, ko varētu izvirzīt par labu tiesību aizsardzības līdzekļu piemērošanai prasītājam kā privātpersonai.

- 35 Atbildētāji norāda, ka Īrijas tiesu judikatūras par šo konkrēto jautājumu nav, bet šis jautājums vairākkārt ir iztirzāts Apvienotās Karalistes tiesās, tostarp *Supreme Court of the United Kingdom* [Apvienotās Karalistes Augstākās tiesas] spriedumā *Walton v The Scottish Ministers* [2012], UKSC 44, kura 133. un 140. punktā lords *R. Carnwath* ir norādījis:

“133. Līdz ar to, ņemot vērā vispārējos principus, kas izriet no Eiropas judikatūras, man šķiet, ka pat tad, ja SVN direktīvas pārkāpums būtu apstrīdēšanas pamats saskaņā ar [oriģ. 17. lpp.] 1984. gada likuma procedūru (kā redzams, pašlaik tas tā nav), tiesa saglabātu rīcības brīvību atteikties apmierināt prasījumu uz tādu paša pamata, kāds ir pieejams saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

140. Tādējādi, neatkarīgi no J. Mure piekāpšanās, nevēlētos bez papildu argumentiem piekrist, ka šīs lietas tiesiskajā un faktu kontekstā faktorus, kas regulē tiesas rīcības brīvību, būtiski ietekmē Eiropas tiesību akti, no kuriem izriet ietekmes uz vidi novērtējuma režīms”.

- 36 Atbildētāji norāda, ka nevēlas apgalvot, ka dalībvalstij nevajadzētu rūpīgi piemērot un ievērot Eiropas tiesību aktus vai ka jebkādā veidā būtu pārkāpjams efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips. Tomēr var būt gadījumi, kas gan ir visai reti, kad pastāv ar sabiedrības interesēm un citu sabiedrības locekļu tiesību aizsardzību saistīti pārliecinoši mīkstinoši faktori jeb apstākļi, un šādā situācijā būtu attaisnojami, ja tiesa atteiktos apmierināt prasījumus. Atbildētāji apgalvo, ka šis gadījums ietilpst minētā izņēmuma tvērumā, tāpēc šī tiesa var atteikties piemērot pieprasītos tiesību aizsardzības līdzekļus un tiesai tas būtu jādara.

Īrijas Augstās tiesas lēmums par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam

- 37 Pēc saņemto argumentu par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanas un lietas dalībnieku pārstāvju uzklausišanas 2019. gada 24. oktobrī Augstā tiesa ir nolēmusi uzdot iepriekš minētos prejudiciālos jautājumus Eiropas Savienības Tiesai atbilstoši [oriģ. 18. lpp.] Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam. Augstā tiesa uzskata, ka gadījumā, ja valsts tiesai ir rīcības brīvība atteikties apmierināt prasījumu, lai gan valsts tiesa ir atzinusi, ka valsts tiesību aktos nav transponēts Direktīvas 2001/82/EK 61. panta 1. punktā, 58. panta 4. punktā un 59. panta 3. punktā noteiktais pienākums informāciju uz veterināro zāļu iepakojuma un etiķetēm norādīt abās oficiālajās valodās, tai būtu jāizmanto šī rīcības brīvība un šajā konkrētajā gadījumā jāatsakās apmierināt prasījumus, ņemot vērā kritērijus, uz kuriem atsaucas atbildētāji, tomēr tiesa vēlas pārliecināties, ka ar to netiks pārkāpts tiesas iedarbības princips un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips.

PIELIKUMI

1. Tiesas dokumenti.

2. Rīkojums par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, ko 2020. gada 24. janvārī parakstījis un apzīmojis Augstās tiesas sekretārs.

Datums: 2020. gada 20. janvāris

[PIELIKUMS – rīkojums par prejudiciālu jautājumu uzdošanu] [..]

[..]

DARBA VERSIJA